

който безпрестанно на себе си внимава, улучава и шавая и доброобразовая.

“ Феликсъ пребылъ много години въ Фрибургското народно училище. Когда тамъ влѣзлъ мнилъ че знае все а послѣ ако и въ това разстояніе много да бѣ ся научилъ, мнилъ обаче себе си когда исхождалъ за паче неученъ нежели когато исперво вхождалъ. Таково е слѣдствието на ученіето. Вдухновенъ чловѣку смиренномудріе нежели доволностъ. Директоръатъ совершенно оцѣнявалъ знаніето; и изыскувалъ да е то високо, подавалъ обаче по големо уваженіе на нравственното достоинство нежели на учителевата наука. Онъ написалъ въ писменното свидѣтелству при исхожденіето на младаго Феликса слѣдущите важны рѣчи: Единъ наставникъ долженствува да чине по вече дѣло брато не защото е ученъ но защото е наставникъ. Ако всичката неговя особа дыхае добродѣтель и благочестіе така и онъ има по големо сила нежели когда она участвова въ егоизмъ и себелюбіе.

Вторый Періодъ.

“ Феликсъ като оставилъ Фрибургското народно училище, содруженъ съ честны писменны свидѣтелства пожелалъ споредъ обы